

Arrest

nr. 73 700 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van onbepaalde nationaliteit, op 17 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 november 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 27 september 2010 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving als zelfstandige.

1.2. Op 26 oktober 2010 ontving verzoeker een verklaring van inschrijving.

1.3. Op 16 november 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van de elektronische E-kaart, geldig tot 26 oktober 2015.

1.4. Bij schrijven van de Federale Politie van 25 november 2010 werd de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ervan in kennis gesteld dat het door verzoeker bij de

verblijfsaanvraag voorgelegde paspoort van het Verenigd Koninkrijk vals is en niet werd uitgereikt aan verzoeker.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid richtte op 24 december 2010 een schrijven aan de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen, met de mededeling dat verzoeker bij zijn verblijfsaanvraag een vals Brits paspoort voorlegde en hem geen verblijfstitel (meer) mag worden afgeleverd.

1.6. Op 21 februari 2011 werd met betrekking tot verzoeker een proces-verbaal opgesteld wegens valsheid in identiteitskaarten, reispassen en reisdocumenten, wegens oplichting, wegens aanmatiging van naam en wegens inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen.

1.7. Op 2 november 2011 werd verzoeker aangetroffen bij een politiecontrole en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

[...]

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

[...]

de persoon die verklaart zich [A., N.] te noemen, [...], en welke verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn,

[...]

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (1).

[...]

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

[...]

0 - artikel 7 eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van geldig reisdocument.

[...]

0 - artikel 7, eerste lid, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid of [E. V.], attaché geacht de openbare orde te kunnen schaden;

Een proces-verbaal werd opgemaakt ten zijne lasten uit hoofde van gebruik ongeldige documenten; betrokkene heeft een Belgische verblijfstitel bemachtigd op basis van een gestolen en vervalst Brits paspoort.

PV nr AN.21.LB.026581/2011-GF dd. 21/02/2011 van de politie van Antwerpen

[...]

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden : (3)

* Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem betekend zal worden.

* Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor gebruik ongeldige documenten, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

[...]

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : (3)

* Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

* Gezien de persoonlijkheid van betrokkene en de toestand van zijn dossier,

- zijn er sterke vermoedens dat hij zich aan de justitie zal onttrekken

- men dient dus te besluiten dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijner laste niet zal opvolgen.

Hieruit blijkt dat een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken zicht opdringt.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

2.2. De Raad dient daarnaast vast te stellen dat de in de bestreden beslissing vervatte maatregel tot vrijheidsberoving genomen werd in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling tegen deze vrijheidsberovende beslissing een beroep instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangehouden. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet.

2.3.1. Verweerder werpt op dat het beroep onontvankelijk is omdat verzoeker niet beschikt over het vereiste belang. Hij verwijst naar het rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*” en stelt dat verzoeker manifest bedrog heeft gepleegd teneinde een verblijfsrecht te verwerven.

2.3.2. De Raad merkt op dat het algemeen rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*” niet belet dat een vreemdeling, van wie werd vastgesteld dat hij op bedrieglijke wijze een verblijfsrecht verwierf, over het vereiste belang beschikt om de beslissing waarbij hem het bevel gegeven wordt om het grondgebied te verlaten aan te vechten, tenzij zou blijken dat het beroep tot nietigverklaring zelf door bedrog is aangetast, hetgeen niet kan worden vastgesteld (RvS 3 september 2008, nrs. 186.008 en 186.009; RvS 10 september 2008, nr. 186.186; RvS 27 januari 2009, nr. 189.831; RvS 30 januari 2009, nr. 189.965; RvS 18 maart 2009, nrs. 191.585 en 191.586).

De opgeworpen exceptie is ongegrond.

2.4. Ter terechtzitting licht de raadsman van verzoeker toe waarom volgens hem de formele motiveringsplicht werd miskend. Een schending van de formele motiveringsplicht werd evenwel niet aangevoerd in het verzoekschrift en artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan deze die in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn. De Raad vermag derhalve geen rekening te houden met het nieuwe middel dat ter terechtzitting wordt ontwikkeld.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van het (materieel) motiveringsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gegeven aan verzoeker in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980

Terwijl zulk bevel enkel kan worden gegeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen

En terwijl verzoeker gemachtigd is tot verblijf van onbepaalde duur in België en is ingeschreven in het vreemdelingenregister van de Stad Antwerpen

Zodat de bestreden beslissing geen wettelijke grondslag heeft en niet correct is gemotiveerd

Toelichting:

Verzoeker is gemachtigd tot verblijf.

Volgens de motivering van de bestreden beslissing bestaat er aanleiding om te denken dat deze verblijfsmachtiging verkregen is op basis van een vervalst Brits paspoort. Er is blijkbaar een PV hierover dat dateert van 21 februari 2011.

Aan het verblijfsrecht van verzoeker werd echter nooit een einde gesteld, niet naar aanleiding van voornoemd PV noch op enig later moment.

De motivering van de bestreden beslissing verwijst ook niet naar een beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker.

De bestreden beslissing vermeldt echter wel uitdrukkelijk dat zij genomen is in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980. Het eerste lid van deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten.”

Er bestaat derhalve geen wettelijke grondslag voor de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing gaat uit van een onjuist uitgangspunt en berust derhalve niet op draagkrachtige motieven.”

3.1.2. Verweerder antwoordt in de nota met opmerkingen als volgt:

“De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

Verzoeker ziet kennelijk over het hoofd dat hij zijn verblijfsrecht heeft verkregen op basis van een gestolen en vervalst Brits paspoort.

Deze vaststelling vindt steun in de stukken van het administratief dossier en kan door verzoeker niet worden ontkend.

Bijgevolg kan verzoeker zich dan ook niet dienstig beroepen op zijn verblijfsrecht.

Aangezien verzoeker zijn verblijfsrecht frauduleus verkregen heeft, heeft hij nooit over enig verblijfsrecht beschikt en kon hem rechtsgeldig een bevel worden gegeven om het grondgebied te verlaten.

De bestreden beslissing verwijst daartoe terecht naar het gebruik van gestolen en vervalste identiteitsdocumenten.

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.”

3.1.3. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken, en meer specifiek het verslag van de Chief immigration Officer van de National Document Fraud Unit van het Verenigd Koninkrijk en het P.V. nr AN.21.LB.026581/2011-GF, blijkt dat het Brits paspoort met nummer 451620186 niet aan verzoeker werd afgegeven, doch dat het een gestolen document betreft. Het staat daarnaast vast dat verzoeker dit paspoort aanwendde om een verblijfsrecht in België te verwerven. Op de door verzoeker ondertekende aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving wordt immers expliciet vermeld dat verzoeker zijn burgerschap van de Unie heeft bewezen aan de hand van dit paspoort. De stelling van verweerder dat verzoeker een Belgische verblijfstitel bemachtigde op basis van een gestolen en vervalst Brits paspoort vindt derhalve steun in de stukken van het administratief dossier. Voorts moet worden opgemerkt dat rechtshandelingen, zoals de toekenning of erkenning van een verblijfsrecht, waaraan een bedrieglijke uitlokking ten grondslag ligt moeten geacht worden geen rechten te hebben verleend en als onbestaande dienen beschouwd te worden (M. VAN DAMME en E. DE KEGEL, *Intrekking van de administratieve rechtshandeling*, Brugge, die Keure, 1994, 54). Bijgevolg diende verweerder in voorliggende zaak niet over te gaan tot een afzonderlijke en voorafgaande formele beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker alvorens te besluiten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Onbestaande rechtshandelingen kunnen immers hoe dan ook niet worden toegepast, zodat de afgifte van de E-kaart aan verzoeker, ingevolge het door hem gepleegde bedrog, geen beletsel vermocht te vormen voor de afgifte van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (cf. RvS 28 oktober 1999, nr. 83.199).

Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden in zijn stelling dat hij diende beschouwd te worden als een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf in het Rijk of om er zich te vestigen en er hem geen bevel om het grondgebied te verlaten kon gegeven worden. Hij toont met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht aan.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het (materiële) motiveringsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Hij licht het middel als volgt toe:

“Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris het bevel om het grondgebied te verlaten baseert op informatie opgenomen in een proces-verbaal dat dateert van 21 februari 2011, waaruit een acuut gevaar voor de openbare orde wordt afgeleid

Terwijl dit proces-verbaal tot dan toe zonder enig gevolg is gebleven op welk gebied dan ook, zodat er al die tijd blijkbaar geen gevaar voor de openbare orde weerhouden werd (schending van het motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel)

En terwijl het stilzitten van de overheid in deze doet uitschijnen dat er in ieder geval gewacht zou worden op het resultaat van strafrechtelijke vervolging van verzoeker alvorens over het verblijfsrecht te beslissen (schending van het vertrouwensbeginsel)

Zodat de genoemde beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn

Toelichting:

Verzoeker verblijft sinds 27 september 2010 onafgebroken in België.

Op 21 februari 2011 wordt lastens hem een proces-verbaal opgemaakt door de politie te Antwerpen.

Verzoeker blijkt volledig ongemoeid tot 2 november 2011, datum waarop hij plots als een acuut gevaar voor de openbare orde wordt beschouwd.

Verzoeker verblijft al die tijd op het adres waar hij ingeschreven is, en houdt zich bezig met zijn activiteiten van zelfstandig zaakvoerder van een bvba en vervolgens als werknemer in verschillende restaurants: zulke activiteiten vormen geen gevaar voor de openbare orde.

Het is dan ook compleet onbegrijpelijk waarom drastische en dringende maatregelen ten aanzien van verzoeker dienden te worden genomen, gelet op het eerdere langdurige stilzitten van verwerende partij.”

3.2.2. Verweerder repliceert in de nota als volgt:

“De verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist aan verzoeker het bevel te geven om het grondgebied te verlaten in toepassing van art. 7, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980, zijnde om reden dat wordt geacht dat hij door zijn gedrag de openbare orde of de nationale veiligheid kan schaden.

In casu heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid vastgesteld dat verzoeker een gestolen en vervalst Brits paspoort heeft voorgelegd teneinde een verblijfsrecht te verkrijgen.

Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier.

Op basis van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven worden indien hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid beschikt dienaangaande over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Daarbij dient opgemerkt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Op basis van bovenvermelde gegevens is het niet kennelijk onredelijk om te besluiten dat verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er is geenszins sprake van een manifeste beoordelingsfout.

Dienaangaande dient tevens te worden opgemerkt dat de gemachtigde uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden: De motiveringsplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het waarom' ervan dient te vermelden (R.v.St., nr. 165.918 dd. 13.12.2006).

Verzoekers kritiek is bovendien niet dienend, want is, zelfs indien gegrond, geenszins van aard om tot de nietigverklaring te kunnen leiden, gelet op het voorhanden zijn van andere motieven die de gewezen beslissing zelfstandig kunnen onderbouwen (cf. R.v.St. nr. 45.538, 29.12.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.).

Inderdaad heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid vastgesteld dat verzoeker niet in het bezit is van de vereiste documenten, m.n. een geldig reisdocument.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan verzoeker bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.”

3.2.3.1. Allereerst dient te worden geduïd dat in de bestreden beslissing niet enkel wordt gesteld dat verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden, doch tevens wordt verwezen naar artikel

7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en wordt gemotiveerd dat hij in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten. Hierbij wordt verduidelijkt dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig reisdocument. Deze vaststelling vindt steun in de stukken van het door verweerder neergelegde administratief dossier en volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

De kritiek van verzoeker op het tweede en overtuigende motief in de bestreden beslissing kan derhalve niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Ten overvloede moet worden benadrukt dat de bewering van verzoeker dat verweerder diligenter had kunnen optreden niet toelaat te besluiten dat stellingname van verweerder dat verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet van toepassing is incorrect of kennelijk onredelijk is. Verzoeker weerlegt noch betwist immers het op duidelijke overtuigingsstukken gebaseerde standpunt van verweerder dat hij een verblijfstitel heeft bemachtigd op basis van een gestolen en vervalst Brits paspoort en het gebruik van valse stukken is een voortdurend misdrijf.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden.

3.2.3.2. Het vertrouwensbeginsel, dat verzoeker ook geschonden acht, houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021; RvS 23 december 2008, nr. 189.168). Verzoeker toont evenwel niet aan dat enige "*rechtmatige*" verwachting niet werd gehonoreerd. Verzoeker kan ook niet gevolgd worden in zijn bewering dat hij uit het stilzitten van de overheid mocht afleiden dat zou gewacht worden op het resultaat van een strafrechtelijke vervolging alvorens over zijn verblijfstoestand zou beschikt worden. Hij toont immers niet aan dat hij, vooraleer de bestreden beslissing genomen werd, reeds kennis had van het gegeven dat het bestuur en de politiediensten hadden vastgesteld dat hij gebruik maakte van een paspoort dat hem niet toebehoorde. De Raad kan dan ook niet inzien hoe verzoeker deze "*verwachting*" kan gekoesterd hebben.

Een schending van het vertrouwensbeginsel kan dan ook niet worden vastgesteld.

Het tweede middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK